

Είναι η μόνη γυναίκα σε ένα νησί καταδίκων

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Πήγε για σύντομες διακοπές και έμεινε 12 χρόνια. Ζει με 10 καταδίκους και έναν δεσμοφύλακα. Δεν υπάρχουν άλλοι μόνιμοι κάτοικοι στο νησί.

Όταν η Τζούλια Μάνκα ταξίδεψε στην Πιανόζα το 2011 ήθελε απλώς ένα χαλαρωτικό διάλειμμα πριν επιστρέψει στο σπίτι της.

Όμως 12 χρονιά μετά το check in στο παραλιακό ξενοδοχείο Milena, το οποίο στελεχώνεται αποκλειστικά από υπό επιτήρηση καταδίκους, η Μάνκα εξακολουθεί να ζει στο νησί.

Στο νησάκι αυτό του αρχιπελάγους της Τοσκάνης η Μάνκα έχει αναλάβει τη θέση της διευθύντριας του ξενοδοχείου και της επόπτριας του προγράμματος αποκατάστασης, που έχει οργανώσει η Arnera, ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός που βοηθά ευάλωτες ομάδες πληθυσμού.

«Έμεινα μια εβδομάδα στο ξενοδοχείο και δεν ήθελα να φύγω», αφηγείται η Manca στο CNN. «Ήταν μοναδικές διακοπές και το πρόγραμμα αποκατάστασης με γοήτευσε, το πώς δόθηκε σε αυτούς τους κρατούμενους μια δεύτερη ευκαιρία στη ζωή. Ερωτεύτηκα την Πιανόζα, τη σιωπή της, τα τirkουάζ νησιά, τις γαλήνιες

έναστρες νύχτες».

Το Αλκατράζ της Τυρρηνικής Θάλασσας

Κάποτε ονομαζόταν και Νησί του Διαβόλου. Τώρα η Πιανόζα, που βρίσκεται ανάμεσα στην Κορσική και την ηπειρωτική χώρα, είναι ένα χαρούμενο καταφύγιο με όμορφες παραλίες και την καταπράσινη βλάστηση. Ακόμη και έτσι είναι γνωστή ως το Αλκατράζ της Τυρρηνικής Θάλασσας.

Η Μάνκα είναι η μία από τους μόλις δύο μόνιμους κατοίκους του νησιού. Ο άλλος είναι ο δεσμοφύλακας. Ζει και εργάζεται με 10 άνδρες καταδίκους, που απασχολούνται ως μάγειρες, κηπουροί, σερβιτόροι, καθαριστές παραλίας και όποια άλλη δουλειά υπάρχει στο ξενοδοχείο Milena, το μοναδικό κατάλυμα στο νησί.

Περιτριγυρισμένο από πεύκα, το Hotel Milena διαθέτει νωπογραφίες στην οροφή και 11 δωμάτια με ξύλινα έπιπλα και εκπληκτική θέα στη θάλασσα, καθώς και ένα μεγάλο αίθριο, όπου οι τρόφιμοι σερβίρουν βραδινά ποτά στους επισκέπτες, ένα εστιατόριο και ένα μπαρ.

Η Μάνκα ήταν φιλοξενούμενη στο μοναδικό ξενοδοχείο, το οποίο είναι ανοιχτό όλο το χρόνο, για λίγες μόνο ημέρες, όταν ο τότε διευθυντής την ενημέρωσε ότι το ίδρυμα δυσκολευόταν οικονομικά και κινδύνευε να κλείσει. Εάν αυτό συνέβαινε, οι κρατούμενοι θα έπρεπε να μεταφερθούν πίσω στη φυλακή.

«Ένωσα ότι έπρεπε να κάνω κάτι για να τους βοηθήσω διαφορετικά θα είχαν επιστρέψει πίσω από τα κάγκελα, μέσα σε μικροσκοπικά κελιά χωρίς καμία πιθανότητα να κάνουν μία νέα αρχή και να μάθουν μια δουλειά που μπορεί να τους βοηθήσει μόλις αφεθούν ελεύθεροι», προσθέτει η Manca, η οποία εργαζόταν στο παρελθόν ως τουριστικός πράκτορας.

Η Μάνκα, η οποία μεγάλωσε στην Τοσκάνη, αποφάσισε να παραμείνει και να αναλάβει τη διεύθυνση του ξενοδοχείου. Λέει ότι αρχικά εργαζόταν δωρεάν, χρησιμοποιώντας τις διαχειριστικές της ικανότητες για να εξασφαλίσει το μέλλον του ξενοδοχείου.

Σε λίγα μόλις χρόνια, η Manca μπόρεσε να αλλάξει σημαντικά τα πράγματα και το Hotel Milena έχει γίνει ένας δημοφιλής χώρος για πάρτι γάμου και γενεθλίων, με επισκέπτες, εν μέρει δελεασμένους από το μη συμβατικό προσωπικό του ξενοδοχείου, να συρρέουν διαρκώς.

Το νησί χρησίμευσε ως βάση για μια φυλακή υψίστης ασφαλείας μέχρι το 1998, όταν η φυλακή έκλεισε. Οι λίγοι κάτοικοί του τελικά έφυγαν και η Πιανόζα έμεινε έρημη για πολλά χρόνια.

Οι επισκέπτες δεν επιτρέπονταν στο νησί μέχρι σχετικά πρόσφατα, και όσοι το επισκέπτονται τώρα μπορούν να το κάνουν μόνο ως μέρος μιας οργανωμένης

εκδρομής με σκάφος.

Για να γίνουν δεκτοί στο πρόγραμμα αποκατάστασης στο Hotel Milena, οι αιτούντες πρέπει να έχουν ήδη εκτίσει τουλάχιστον το ένα τρίτο της ποινής τους στη φυλακή και να έχουν υποβληθεί σε μια σειρά αυστηρών τεστ ψυχολογικής και κοινωνικής αξιολόγησης.

Τα τελευταία 12 χρόνια, η Μάνκα έχει γνωρίσει περίπου εκατό καταδίκους για πολλά εγκλήματα, συμπεριλαμβανομένου του φόνου.

Παρόλα αυτά αισθανόταν πάντα άνετα στο νησί και το θεωρούσε κάτι σαν ένα ασφαλές λιμάνι. Πιστεύει επίσης έντονα ότι θα πρέπει να δοθεί η ευκαιρία στους πρώην παραβάτες να συνεισφέρουν στην κοινωνία αντί να περνούν περισσότερο χρόνο πίσω από τα κάγκελα.

«Πιστεύω στη δύναμη της λύτρωσης και ότι ακόμη και σε ανθρώπους που διέπραξαν σοβαρά αδικήματα πρέπει να δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία, δεν πρέπει να σαπίζουν πίσω από τα κάγκελα, αλλά να συμμετέχουν ενεργά σε εργασίες αποκατάστασης», λέει. «Μου αρέσει να τους βλέπω να επιστρέφουν στη ζωή μέσω της δουλειάς».

Γνωστή ως η «Βασίλισσα της Πιανόζα», η Μάνκα παραδέχεται ότι η δουλειά της έχει προκαλέσει αντιδράσεις της οικογένειας και των φίλων της, λόγω των κινδύνων να είναι η μόνη γυναίκα δίπλα σε μια ομάδα καταδίκων.

«Μου έλεγαν ότι είμαι τρελή που αναλαμβάνω μια τέτοια δουλειά», λέει. «Να είμαι η μόνη γυναίκα που εργάζεται και ζει δίπλα-δίπλα με άνδρες, που δεν έχουν καταδικαστεί για ελαφρά εγκλήματα. Αλλά ποτέ δεν ένιωσα φόβο ή ανησυχία. Ποτέ δεν είχα δεύτερες σκέψεις. Αισθάνομαι πιο ασφαλής μαζί τους εδώ παρά πίσω στην πόλη με όλους αυτούς τους τρελούς να τρέχουν τριγύρω, ποτέ δεν ξέρεις ποιον μπορεί να πέσεις».

Ενώ το να είναι επικεφαλής μιας ομάδας παραβατών έχει τις προκλήσεις του, η Μάνκα λέει πως κάνει ό,τι περνά από το χέρι της για να δημιουργήσει σαφή όρια για να διασφαλίσει ότι το πρόγραμμα αποκατάστασης είναι αποτελεσματικό.

Εξηγεί ότι η σχέση της με το προσωπικό της είναι σχέση αμοιβαίου σεβασμού και μπόρεσε να βρει μια ισορροπία κρατώντας αποστάσεις, αλλά και ούσα ανοιχτή στο να τους βοηθήσει.

Κάθε εβδομάδα, η Μάνκα επιβιβάζεται στο πλοίο για ένα τρίωρο θαλάσσιο ταξίδι στην ηπειρωτική Τοσκάνη για να κάνει θελήματα και γραφειοκρατικές υποθέσεις,

φεύγοντας τα ξημερώματα και επιστρέφοντας στην Πιανόζα το βράδυ.

Οι κρατούμενοι εδώ αμείβονται με μηνιαίο μισθό για τις δουλειές τους στο ξενοδοχείο και μένουν στις πρώην παλιές φυλακές, οι οποίες έχουν ανακαινιστεί σε άνετα στούντιο, με γυμναστήριο, τηλεόραση, κουζίνα και ιδιωτικά δωμάτια με μπάνια.

Τους δίνουν επίσης κινητά τηλέφωνα για να μπορούν να έχουν επαφή με τις οικογένειές τους.

Οι ιταλικές φυλακές θεωρούνται από τις πιο απάνθρωπες στην Ευρώπη, με 120 κρατούμενους για κάθε 100 κρεβάτια, σύμφωνα με έκθεση του 2020 του Συμβουλίου της Ευρώπης. Οι αυτοκτονίες στις φυλακές αυξήθηκαν κατά 300% από το 1960, ενώ το ποσοστό υποτροπής στο έγκλημα ανέρχεται στο 75%.

Επομένως η Πιανόζα είναι αναμφίβολα μια πολύ πιο ελκυστική εναλλακτική για όσους πλησιάζουν στο τέλος της ποινής τους.

Η Μάνκα είναι περήφανη για την επιτυχία του «μοντέλου Πιανόζα, εξηγώντας ότι το ποσοστό υποτροπής στο έγκλημα όσων πέρασαν από το πρόγραμμα του νησιού έχει μειωθεί σε μόλις 0,01%.

«Τα βράδια είναι ελεύθεροι να κατεβαίνουν στην παραλία και να κάνουν μια βουτιά», εξηγεί η Μάνκα. Ωστόσο, πρέπει να φύγουν από τα καταλύματά τους νωρίς το πρωί και να επιστρέψουν μια συγκεκριμένη ώρα το βράδυ, εξακολουθούν να είναι υπό επίβλεψη και υπάρχει ο φύλακας που τους παρακολουθεί.

Οι παραβάτες μπορούν να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους εργαζόμενοι στο ξενοδοχείο, εάν συμπεριφέρονται καλά, και ορισμένοι έχουν περάσει πέντε έως δέκα χρόνια εδώ.

Αλλά όσοι δεν επιδεικνύουν προθυμία να αλλάξουν κινδυνεύουν να επιστρέψουν στη φυλακή για να ολοκληρώσουν το υπόλοιπο της ποινής τους.

Πηγή: naftemporiki.gr